

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 26. oktobra. [Izv. dop.]

Od zadnje seje moram še omeniti odgovora, ki ga je dal minister Pražak na interpelacijo vrlega Hrvata dr. Viteziča. Iz odgovora se namreč tudi Slovenci lahko učimo, kako imamo pri sodnijah svojo materinščino rabiti in se za nje rabljenje potegovati. V Pazinu je namreč poslovne hrvaščine nezmožen sodnik in je priče izpraševal s pomočjo tolmača, zapisnik pa italijanski spisal; stranke se pritožijo pri ministerstvu. To naroči višje sodnji v Trstu odpisati hrvaščine zmožnega sodnika v Pazin. Novi sodnik izpraša zatožence hrvatski, a zapisnika neče napisati v tem jeziku. Sledi nova pritožba in nalog višje sodnji, naj pouči sodnika o rabi hrvaščine pri glavnih obravnava in zapisovanji.

Danes je na dnevnem redu črta zakona, da se davki pobirajo v I. četrtletju 1886 po sedaj veljavnih postavah in se vsprejme brez ugovora. Zatem se razgovarja o zakonu, po katerem se ima l. 1887 nabrati 55.922 mož za stoječo vojno in 5522 mož za nadomestno reservo. Ugovarja Fürnkranz, poljski poslanec Popovski pojasnjuje žalostno zdravstvene razmere, v kratkih mesecih je treba vsako leto okoli 12.000 mož odpustiti, nasvetuje skrbeti vojakom za večerjo. V istem zmislu govori levičar Roser, Hakelberg. Zakon se vsprejme.

Sedaj pride na dnevni red velevažna nagodba z Ogersko, oziroma obnovljenje trgovske in carinske zveze. Poljski poslanec dr. Sochor priporoča nasvete dotičnega odseka. Za generalno debato oglasi se 6 govornikov. Prvi dobi besedo novoizvoljeni velikonemec Stingel. Mož srdito z očmi nabada poslance in začne napadati ministra Pražaka in konča z nasvetom, naj vlada pripravlja carinsko zvezo še s prusko Nemčijo. Za njim govori v istem zmislu novi poslanec velikonemec Pichler. Zbornica se mu je čudila, da je v obravnavi o novej nagodbi z Ogersko priliko našel samo po nemških klerikalcih udrihati, ki so baje svoj rod Slovanom prodali. Škoda za čas, kateri je novi poslanec potratil. Za njim govori štajerski Magg. Graja vlado, zakaj ne predlaga podaljšanja nagodbe na 20 let, ampak zopet nasvetuje starih 10 let. Jako zanimivo zagovarja

zvezo z Ogersko knez Liechtenstein; Tržaškemu Lloyd očita hudih grehov, vpraša trgovskega ministra, je li njegovo mnenje Avstrijo speljati na pot proste, svobodne kupčije in zapustiti sedanjo varovanje domače industrije; v tem slučaju mu ne bi mogel pritrjevati. Minister mu res odgovori, pa ne le indirektno, češ, da je dotično pisanje nekej trgovinske zbornice poslal, da bi se ložje pogajal z Italijo zastran nove trgovinske nagodbe. Pristavil je še, da bode varoval vse, kar varstva potrebuje in le ondi drugače ravnal, kjer velja izvoz naših pridelkov pospeševati. Menger zatem dolgo graja desnico, zakaj bolje ne pritiska na ministre, da bi boljših pogojev izvili iz Ogerske. Poročevalec Sochor zavrača nasprotnike, zlasti tiste govornike, ki so želeli trgovinske zveze z Nemčijo; to je za Avstrijo nemogoča stvar, še govoriti o tem ne kaže. Predsednik da glasovati in zbornica sklone preiti v podrobno debato. Seja jutri.

O izvrševalni pravici za uredbo službenega jezika.

Posredno je najnovejša naredba ministra Pražaka prouzročila, da se je sešel čez dolgo časa zopet jezikovni odsek, in seja, ki jo je imel, je dala priliko za mnogotere izjave in ukrepe. Izmej izjav je za Slovane najznamenitejša izjava Taaffejeva, izmej drugih pa predlog grota Clama. O obojih nam je spregovoriti, ker obsežata prevažna načela in ker si kolikor toliko tudi nasprotujeta. Kakor je imeniten govor Taaffejev, ki ga je imel v jezikovnem odseku, zaradi vladnega stališča, jednako pomenljiv je Clamov predlog, ker prihaja tako rekoč od državnika, ki ima odločilno besedo v češkem klubu in vsled tega bolj ali manj za osodo vsega češkega naroda.

Mi moramo poudarjati tudi ob tej priliki, da izjave jezikovnega odseka in ukrepi, ki se bodo tu konečno vršili v obliki predlogov za državni zbor, neso samo prevažni, ampak utegnejo postati celo osodepolni za bodočnost češkega in sosebno tudi slovenskega naroda. Ako ne bodo Čehi in Slovenci nad vse previdni, utegne jih zavesti kak predlog ali ukrep v posledice, katerih ne sprevidijo zdaj,

kateri pa bi bile pogubne za obe imenovani narodnosti. Ne Čehi, ne Slovenci nima časa za poskušnje, da bi se popravile na pr. čez desetletja, ko bi se ne obnesle mej časom. Čehi in Slovenci poleg Hrvatov in Srbov potrebujejo v Cislitaviji — o tej zdaj govorimo — gotovih osnov za jednako gotov narodni razvoj; drugače jim je dobočnost nezanesljiva in nevarna. Zatorej previdnosti čez vse!

S Taaffejevo izjavo smo najbolj zaradi tega zadovoljni, da se ni zapletel, kar so pričakovali najbolj nemški levičarji. Ako bi bil namreč Taaffe izustil kako misel ali celo načelo, proti kateremu bi bilo na prvem mestu ali celo jedino Slovanom nasprotovati in sicer takoj nasprotovati, potem bi pokopalo jezikovno vprašanje Taaffejevo vlado, ali pa bi se desnica udala za nekaj, kar bi bilo škodljivo ali pogubno Slovanom. Mi smo se v resnici bali ne toliko zaradi Taaffeja ali desnice, kolikor zaradi slovanskih interesov, katerih ne varuje desnica dovolj odločno, najmanj pa obsežno za nadaljnjo bodočnost.

Najvažnejše je to, da se je Taaffe odločno izrekel proti temu, da bi se nemščina usiljevala z nemškonarodnega in v obče narodnega stališča. On ni pripoznal nemščine kot državni jezik, ampak je dino kot tehnično sredstvo, katero bi imelo zaradi pripravnosti nekaj prednosti za državno poslovanje pred drugimi enakovrstnimi sredstvi. On torej ni dal nemški narodnosti prednost, kakor jo zahtevajo nemški liberalci, ampak je pošteval samo razmere, za katere bi kazalo nemščino uporabljati v večem obsegu, nego kak drugi jezik. Druge narodnosti zahtevajo samostojen razvoj, in tega jim ni možno odreči, ki avstrijskega stališča, „in to je avstrijsko stališče“, trdi Taaffe. O tem se da razgovarjati toliko bolj, ko Taaffe sam sili na to, da bi se stvar razjasnila in, če treba, natančneje določila v državnem zboru. Tudi Taaffe razkriva nedoslednost nemških liberalcev, kateri zahtevajo „državni jezik“, ko sami odtegujejo temu državnemu jeziku Galicijo in Dalmacijo. Mi pristavljamo, da nam je celo cesarstvo še le prava dejanska država, in da s tega stališča odtegujejo nemškemu „državnemu jeziku“ tudi vso Ogersko!

Druga pa je, kar trdi grof Taaffe o pravici

LISTEK.

Carigrad

(Po D' Amicis u.)

(Dalje.)

Kako se je čutilo, da je Carigrad blizu! Vlada je na ladiji nenavadna živahnost. Skoro vsaki obraz, ki se je videl v svetlobi latern, je bil žaren veselja. Ruska otroka sta skakala okoli matere, uzključujoča staro rusko ime: „Caregorod“), Caregorod!“ Gredoč memo ljudi sem slišal zdaj tu zdaj tam imena Galate, Pere, Skadra, Bujukdera, Terapije, ki so se svetila v moji domišljiji kakor prve iskre velikega umetnega ognja, ki ima biti ravno kar zažgan. Tudi morščaki so bili zadovoljni, da se primikajo mestu, kjer pozabljalo, kakor so dejali, vsaj za jedno uro dolgočasnost morskega življenja. Gibalo se je celo na premi, sredi onih belih turbanov; celo oni leni, brezčutni Moslemi so videli z očmi svoje domišljije, kjer se obzorja dotikajo sanjarski obrisi „Umme-lunije“, „matere sveta“, mesta, katero „z jedne strani gleda zemljo, z dru-

*) V pisnem jeziku: Cargrad.

gih dveh pa morje,“ kakor pravi koran. Zdelo se je, da bi ladija, brez parne gibne moči, sama od sebe, gnana z željami in nestrpljivostjo ljudij, drhtečih na njenih deskah, morala čim hitreje leteti naprej. Časih se nagnem čez naslon, gledam v morje, pa se mi je zdelo, da mi z morskim šumom govori sto nejasnih glasov. Vsi, kateri me imajo radi, vsi so mi dejali:

„Pojdi, pojdi, sine moj, brate moj, prijatelj moj, pojdi! Veseli se svojega Carigrada! Zaslužil si to veselje. Bodi srečen in Bog bodi s teboj!“

Še le okoli polnoči so jeli potniki odhajati pod krov. Moj prijatelj pa jaz sva bila zadnja, ki sva ležla kakor polža; studilo se nama je, da bi zaprla mej štiri stene ono veselje, kateremu je skoro preozek celi propontski okrog. Na sredi stopnic stoječa zaslišiva ladjovodjin glas, vabeč naju, naj zjutraj prideva k njemu na zapovedniški most. — „Bodita gori pred solnčnim uzdom,“ zakliče za nama, „vržem ga v morje, kdor zakasni.“

Kar svet stoji, ni bilo žuganja, bolj po nepotrebnem izrečenega. Jaz nisem zatislil očesa. Mladi cesar Muhamed II. se ono glasovito noč v Odrinu, ko ga je vznemirjala podoba Konstantinovega mesta, gotovo ni tako po postelji premetaval,

kakor sem se jaz po svoji, cele štiri ure čakajoč, da bi videl čarno mesto. Da si umirim živce, štejem do tisoč, upiram oči v one bele vence, ki jih je morje pluskalo okoli okna mojega ležišča, pojem pesmice po jednoličnem ropotu parnega stroja: vse zastoni. Bil sem mrlično nemiren, nisem mogel dobro dihati, noč se mi je zdela večna. Kakor hitro se dan zazna, skočim s postelje. Junk je bil že ustal, napraviva se naglo, — s tremi skoki sva na krovu.

— „Na — čuka.“

— „Gosta megla.“

Debela megla je pokrivala obzorje od vseh strani. Videti je bilo, da bo še deževalo. Veliki prizor prihajanja v Carigrad je bil izgubljen. Najina najbolj vroča želja bila je odpihnjena, z jedno besedo, ves pot pokvarjen.

Okamenel sem! Kako bi ne?

Ta trenotek pride ladjevodja z navadnim smehljajem okoli ust.

Ni bilo treba, da bi mu bila kaj rekla. Opaživši naju, je mahoma razumel, kaj nama je; potrkna nama na rame, pa reče tolažljivo:

— „Nič, nič ne bojta se, gospoda. Še blagrujta to meglo. Prav zato, ker je megleno, pojdete

izvršbe za uredbo službenega jezika, namreč, da se je mora vlada držati. „Vlada si bo vedno pridrževala, katere zadeve je varovati izvrševalni oblasti, ker je to pravica vsake vlade, katero je vedno izvrševala, n. pr. kako jezikovno znanje je zahtevati od uradnika, zato mora vlada imeti moč določevanja.“

Iz vsega, kar je grof Taaffe še dodal v pojasnilo, je razvidno, da si hoče vlada polasčevati neomejeno pravico o določbah, kakega jezika je znati uradniku, ki se namesti v tej ali oni pokrajini. Taka oblast pa ni samo obsežna, ampak tudi jako nevarna posebnost za nenemške narodnosti. Ko bi se mogli nadejati, da se bode vsakotera vlada ozirala na resnične potrebe posameznih narodov, bi se tudi ne bali krivic, kakoršne so se dejanski doslej godile in se še gode. Vlade imajo človeške slabosti, kakor drugi ljudje, in kar pripozna jedna kot potrebno, zavrne druga kot nepotrebno. Tudi vlada Taaffejeva ima svoje nazore o potrebah „dežel“, in kakor se kaže so doslej narodi teh „dežel“ imeli zelo drugačne misli, nego vlada Taaffejeva. Potreb, kakor jih ti narodi poznajo in imajo, tudi Taaffe ne pozna dovolj, in vidi se, da spoznanje rase za ta del jako počasno.

V še večji meri pa so bile spremenljive prejšnje vlade, in jednako omahljive v nazorih in spoznanjih utegnejo biti naslednice Taaffejeve vlade. In kakor se spreminjajo vladni nazori o potrebah jezikovnega znanja uradnikov, jednake posledice se kažejo v šolskih rečeh. Ako se zdi vladi potrebna nemščina za kako deželo, spremeni tudi šolske neredbe, da si odgoji uradnikov z jezikovnim znanjem po svojih mislih. Potem, če meni vlada, da je nemščina potrebna najnižjim uradnikom vseh dežel ali celo vojaškim prostakom, uvede nemščino v najnižje šole pri vseh narodih, tudi ko bi sodili nekateri teh narodov, da bi takega znanja ne bilo potreba v toliki meri. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. oktobra

Delegaciji bodeta zborovali vendar le v Budimpešti. Taaffe se je bil obrnil na grofa Kalnokyja, poslednji pa na ogersko vlado, da bi zborovale kje drugeje. Tisza je pa odgovoril, da zdravstvene razmere v Budimpešti še neso take, da bi delegaciji ondi zborovati ne mogli. Ogromni bili prav, da bi dve leti delegaciji zborovali na Dunaji, kajti to bi bilo proti enakoveljavnosti Ogerske s Cislitavijo.

Vnanje države.

Caharija Stojanov, katerega je **bolgarska** vlada poslala na Dunaj in v Berlin, ima nekda nalog poizvedeti, ako bi bili Avstrija in Nemčija zadovoljni, da bi Bolgari volili bavarskega princa Leopolda, soproga nadvojvodinje Gizele, knezom. — Več vevlastij, mej njimi tudi Avstrija, je priporočalo bolgarske vladi, da naj sebranje nikar takoj ne voli kneza. — V Varso došli ruski ladji imata nekda pred vsem namen demonstrirati. Ruski zastopniki po Bolgariji širijo po Cankovih vest, da je 10.000 Rusov s 40 topovi se izkrcalo v Varni, da zasedejo Bolgarijo. — „Nemzet“ objavlja navidezno inspiriran članek o bolgarskih zadevah. Ta list pravi, če ni prihod ruskih ladij le prazna demonstracija, bode se kmalu kdo energično ustavil

tem lepše v Carigradu, lepše, kakor si želeti morete. V dveh urah se bode lepo sprevedrilo. Zanesite se na mojo besedo.“

Čutil sem, da se mi vrača življenje.

Stopimo na zapovedniški most.

Na premi sede že vsi Turki, podvitih nog, na svojih prostirali, proti Carigradu obrnenih obrazov. V malo trenutjih pridejo vsi potniki na krov, oboroženi z vsakovrstnimi gledali, pa se naslone v dolgi vrsti na levi naslon, kakor bi sloneli na slonilu kake galerije v gledališču. Popihljava sveži veter, nihče ne govori. Vse oči in vsa gledala se obračajo po malem proti severnemu obrežju Marmarskega morja. Vendar se še nič ne vidi.

Megla se razprostira pod obzorjem, kakor belkast pas, nad katerim se leskeče vedro in pozlačeno nebo.

Prav pred nami, v pravci preme (prednjega krma) se meglevito pokazuje majhino otočje devetih Knežjih otokov, v starem času kraji dvorskih nasadov, zdaj pa shajališče in zabavališče carigradskih prebivalcev.

Oba bregova Marmarskega morja sta bila še vsa pokrita z meglo. Še le uro pozneje, ki si jo prebil na mostu, si opazil...

Rusiji. Kdor dogodke resno zasleduje, bode vedel, da Avstro-Ogerska v tej zadevi ne bode osamljena. Če tudi ni tu govora o nemški zvezi, a je neka druga država, ki ima iste koristi na Balkanu, kakor Avstrija. Ta vevlast je Italija. Če se bode ruski upliv na Balkanu večal, bode se kmalu mej Avstrijo in Italijo sklenila jako intimna zveza. Ker se Avstrija more opirati na Nemčijo in Italijo, lahko mirno gleda daljši razvoj stvari, kajti morajo se končati z mečem ali brez meča s porazom naših protivnikov. — V nekem oziru so volitve za vlado še ugodnejše izpale, kakor se je sprva mislilo. Vsi člani vlade so voljeni v več okrajih, dočim je Karavelov samo v enem. Stambulov je voljen v treh, Radoslavov v sedmih, Ivančev v petih, Stojlov v petih. Načevič v dveh in Gešov v treh volilnih okrajih.

V **ruskih** pristaniščih ob Črnem morji vlada nekda strah pred vojno. Boje se, da nenadoma pripluje angleško brodovje. V Odesi izhajajoči „Novorossiskij Telegraf“ piše, da so sedaj za Rusijo nastopili težavni časi, ki spominjajo na ono dobo pred krimsko vojno.

„Popolo Romana“ zagotavlja, da bode **italijanska** vlada predložila zbornicami dve zeleni knjigi, jedna se bode bavila z bolgarskim vprašanjem.

Angleška diplomacija na vse kriplje deluje proti Rusiji. Rada bi več vevlastij našuntala proti njej. V tem pa nema posebne sreče. Najbolj jo ovira Francija, ki je baš sedaj sprožila egiptovsko vprašanje, ter ne dopušta Nemčiji, da bi mogla postaviti se proti Rusiji. Skoro gotovo je, da je Churchillovo potovanje bilo brez uspeha. Tudi Avstrija ne mara slušati Anglije, kajti dobro ve, da bi vojna z Rusijo zanjo bila osodepolna, ker bi jej Nemčija ne pomagala. Ker se Rusija pogaja s Turki, da bi jej prepustili jeden otok v Marmarskem morji, obrnila se je tudi Anglija do Turčije, da bi jej dovolila osnovati v Marmarskem morji postajo za vojne ladje. Angleško prizadevanje je nekda imelo toliko uspeha, da se je sultan premislil in neče privoliti, da bi Rusi zaseli in utrdili otok Kalko v Marmarskem morji, če tudi je že turška vlada bila pripravljena ustreči ruske želji. Angleška vlada se pa tudi pogaja s švedsko vlado, da bi jej dovolila osnovati postajo za vojne ladje na otoku Gothland. — „Pol. Corr“ piše se pa iz Londona, da je angleška vlada sklenila odkloniti izpraznenje Egipta, ko bi to tudi vzajemno zahtevalo Rusija, Francija in Turčija. Vsak poskus, siliti Anglijo, da bi v tej zadevi kaj odjenjala, proužročil bi hudo vojno. Angleški nasprotnik bi težko zmagal, kajti Anglija bi zbrala iz svojih kolonij vse svoje moči za varstvo Egipta. Za Bolgarijo se Angleži nič več toliko ne brigajo, hočejo pa v Egiptu ostati.

Kakor se je že v Avstriji večkrat poskušalo sklopiti srednjo stranko, ravno tako se to poskuša sedaj tudi v **Nemčiji**. Bismarck bi rad osnoval kako stranko, ki bi v vseh vprašanjih brez vsega ugovora glasovala z vlado. Kakor se pa kaže, nemški državni poslanci nič kaj ne morajo pristopiti k takej stranki, ki bi sama ne imela nobenega programa.

Dopisi.

Iz Grada 26. oktobra. [Izv. dop.] (Slovanska uzajemnost; podpiralna zaloga slov. vseučiliščnikov.) To je pač tužno, prežalostno, da imamo Slovani to lastnost, da se raji se sovražniki svojimi družimo, nego, da bi se v katerikoli malej stvari udali bratu svojemu! Mesto, da bi z združenimi močmi skupno odbijali napade nasprotnikov, prepiramo se mej sabo, ter cepimo takó svoje moči ne misleč, da s takim delovanjem olajšujemo sovražniku boj, da ga s takim brezmi-

Toda, ni mogoče dobro umeti opis prihajanja v Carigrad, ako nemaš jasnega pojma o legi in obliki mesta. Misli, čitatelj, da je pred teboj bosporško ustje, morska ožina, ki deli Azijo od Evrope, ter veže Črno morje z Marmarskim. Tako stoječ imaš azijsko obrežje na desni, evropsko na levi; tukaj stara Trakija, tamkaj stara Anatolija. Dalje gredoč, to je, brodeč v morski rokav, je na levi zaliva, prec ko si ustje zapustil, prav tesno pristanišče, katero z Bosporom dela toliko da ne pravokot, ter se nekoliko milj daleč stega v evropsko zemljo, zvijaje se kakor volovski rog, od koder ima zaliv ime, to je Zlati rog, ali rog obilja, ker se je tjakaj, ko je bil zaliv bizantijska luka, zlivalo bogastvo treh delov sveta. V onem kotu evropske zemlje, ki ga od jedne strani moči Marmarsko morje, z druge pa Zlati rog, kjer je bil poprej stari Bizantij, vzdiga se zdaj na sedem gričih carji grad Štambul, turško mesto. V drugem kotu, ki ga moči Zlati rog, razprostrata se Galata in Pera, evropski mesti. Nasproti ustju Zlatega roga, na gričih azijske strani, stoji mesto Skader. Mesto torej, ki se imenuje Carigrad, je sestavljeno iz treh velikih mest, ki jih deli morje, ki pa stoje drugo proti drugemu, tretje pa proti prvima dvema, in vsa tri so si tako

selnim postopanjem navdušujemo h kratenju pravic naših. Koliko časa bode še prešlo, predno bomo uvideli, kako pogubonosno, kakó nevarno je to delovanje! Po tako mnogobrojnih izkušnjah, kedaj bomo vendar postali politično zreli? Moj Bog! upanja imam jaz prav malo, sebosno če premišljujemo delovanje mladine naše, prihodnje naše narodne inteligence in — kakor se jo navadno naziva — prihodnosti naše. Ne daj nam Bog take mladeži, koja se pusti po vsakem malovrednem kričati nahujskati protibratskemu svojemu narodu, ne daj nam Bog take mladine, koja ne zna ali neče trezno misliti, koja v besede navadnih pouličnih zijalcev kot v Boga samega ali še bolj verjame! A kaj pojem tu te jeremijade, vsaj besede same ne pomagajo nič, poročati Vam hočem raji, gospod urednik, o najnovejših dogodkih mej tukajšnjimi narodnimi društvi — dogodki ti gotovo Vas bodo zanimali.

V meseci juniji predlagalo je akad. društvo „Triglav“ naj bi se hrvatska ter slovenska društva združila ter si skupnih prostorov najela. Vsi narodni ter res slovansko čuteči gospodje bili so kar navdušeni o tem predlogu; v borbi za pravice naroda osivelim narodnjakom solzile so se oči veselja videčim, da se one nade, koje so oni v mladosti tako zelo gojili, da se one nade izpolnujejo: mladež hrvatsko-slovenska ne pozna več mej sabo nikakih mej! A glej! Tu se prikaže mej hrvatsko mladino človeče, katero z visoko v zrak molečim nosom na dolgo in široko pridiguje: te zveze ni treba. Zaman se temu protivijo inteligentni ter razumni gospodje, zaman poučujejo po tem kričachi zapeljano hrvatsko mladež, zaman preti precejšnja večina z istopom iz društva, vse zaman — zagrizen ter zaslepljen kričach premaga se svojim jezikom!

Sedaj pa govorimo o slovanskej uzajemnosti!

Ker sem že govoril o treh slovanskih društvih, naj poročam tudi s kratkimi besedami še o enem, ki je za slovanski narod velike važnosti, to društvo je: Podpiralna zaloga slov. vseučiliščnikov. Namen društva pové ime njegovo. Precej lepo število Slovencev uživalo je podporo, precej se jih je izšolalo s pomočjo te zaloge; več je profesorjev, doktorjev itd., koji so za svojih studij lepih novcev dobili iz blagajne tega društva. A vendar spomni se — kakor se je vevlasti gospod prof. dr. Krek pri zadnjem zborovanju izjavil — malokdo nekdanje svoje pomočnice, malokdo pomisli, da je i sedaj tu slovenska učeča se mladež. Sveta dolžnost je vsakega narodnjaka, kojemu je osoda le količjak prijazno lice pokazala, da podpira po svoji moči to narodno podjetje, kojemu je res prevzvišeni namen, da nam vzgaja narodno inteligenco ter takó dá narodu našemu voditelje v borbi za narodni obstanek. Gospodje spomnite se tedaj tega društva ter podpirajte one, koji bodo v prihodnosti krepka moč narodu našemu!

Od Save 26. oktobra, [Izv. dop.] Tukaj ob Savi smo skoro kakor na braniku germanstva proti slovanstvu. Daleč dol proti jugu je razširilo nemštvo že svoje mreže, vendar preko Save si še ne upa stopiti z odprtim licem. A nemška brezozirnost premagala bode s časom tudi te težave, — če se Slovenci sami še o pravem času ne bodo zavedli svojega stališča in če ne bodo začeli strožje paziti

blizu, da se razločno vidijo poslopja na drugi strani, tako na primer, kakor se vidi v Parizu in Londonu z jedne strani Sené in Temze, kjer sta najširji na drugo. Rt onega trokota, ki je zavrt proti Zlatemu rogu, je oni sloviti seraški vrt, ki zakriva vse do zadnjega trena očesu potnika, prihajajočega z Marmarskega morja, ki pregrinja dve obrežji Zlatega roga, to je, največji in najlepši del Carigrada.

Ladjovodja je bil, ki je z morščakovskim svojim očesom prvi zapazil zasvit Carigrada.

Obe Atenki, ruska družina, angleški duhovnik, Junk, jaz in drugi, ki smo prvič potovali v Carigrad, smo stali okolu ladjovodje v tesnem krogu, molče pričakovali in zastoj oči napenjajoč, da bi predrl skozi meglo. Zdajci dvigne ladjovodja roko proti evropskemu bregu ter de: — „Gospoda, tamkaj je videti prvi žarek!“

Bila je to bela pika, bil je vrh silno visokega minareta, ki je bil v doljnem delu še ves pokrit. Vsi namerijo gledala, ter začno z očmi trgati ono majhino piko v megli, kakor bi jo hteli razširiti.

Ladja plava naglo.

(Dalje prih.)

na nemško napredovanje. Tu ob Savi opazujemo več krajev, ki so preimenitne važnosti kot bramba proti tujstvu, a ta važnost se ne uvažuje zadosta. Da ne govorim o manjših krajih, na mislih mi je sosedno mestice na kranjski strani, v katerem pa narodne stvari ne stoje nič več tako ugodno, kot pred nekaj časa, ko je vladal mej njimi ves drug duh. Zdaj ne le da pojema živahnost in zaupljivost sploh, pojema zlasti tudi narodnost in narodno očitno pojavljanje. „Bralno društvo“, katero se je z veliko težavo in z ogromnim naporom prerodilo iz nemškega „Leesevereina“, pojema, zavedni narodnjaki ga opuščajo, kajti ono ni več, kar je bilo. Ugnezdil se je v njega nek čuden duh, ki ni ne tič ne miš, ki bi rad vsem ustrezal, a nam je v obče vendar le protinaroden. Že se poudarja internacionalnost, a to je prvi korak do starega „Leesevereina“. A kaj store narodnjaki? Ti drže roke križem ter se ne menijo za take „malenkosti“. Jaz pa menim, da se je treba že pri malenkostih potezati za pravo narodno stvar, katere nikakor ni smeti iz rok spuščati. — Naj razume, kdor boče razumeti!

Na Livku pri Kobaridu 21. oktobra. („Edinosti“ in njenemu člankarju poslednja beseda.) Sinoči mi je poslala prijatelj-ska roka iz Kobarida poslednje tri številke Tržaške „Edinosti“ s pristavkom: „Pametno odgovori, da Te zopet ne bodo!“ Ko sem prebral sestavek, ki nasprotuje mojemu dopisu iz Kobarida v „Slov. Narodu“ 221., 222. in 223. številki, tedaj res nesem vedel: bi li ali ne bi odgovarjal „izpitanemu učitelju“, kateri je nekda zelo ponosen na svojo „visoko nemščino“. V marsičem sva si jedina, kar dokazujejo ravno najini dopisi, — v čemer sva si pa navskriž, razvidi se iz mojega prvega odgovora. Pazljivi in razsodni čitatelji pa so tako in tako lahko spoznali, da „izpitan učitelj“ prisvaja drugim lastnosti, katere zapazuje pri ljudeh svoje kaste in da se zares vidi, „kakor rudeča nit“ v celem njegovem dopisu — neplemeniti namen! Dokazi sledé!

Dejal sem, da nisem nikakor mislil odgovarjati; ker sem pa dobil več pisem od gg. koleg, ki so vsi v tem jedini, da se ne sme dovoljevati „izpitanemu učitelju“ (čudno! vsi so mi kazali na jedno in isto osebo, ki si hoče malce maščevati, ker ga je izpodrinil mlad učitelj — vsled...), ki bi si rad delal propagando na tak sramoten način. To me je napotilo, da poslednjikrat odgovarjam.

„Izpitan učitelj“ bi rad kar na vse strani zadajal zaušnice. Dasi sem dejal v svojem prvem odgovoru, da bi govorili vedno le o stvari samej, vendar se včasih malce preveč zaletava v mojo osebo. Da govori oboje le izza hrbta urednikovega, ne briga bi se za to; a gospodine, jaz sem bil prisiljen podpisati svoje polno ime, in tu se menda piše in govori z vse drugo „maniro“. Nasprotnika v idejah in tudi največja politična sovražnika sta lahko najboljša prijatelja.

Postavil se je na previsoko stališče, češ: kar jaz pravim, to je kakor pribito. Nekaj tacega mu je zašumelo po glavi, ko je pisal svojo „odpravo“. Gospodar lahko „odpravi“ svojega slugo; šolske oblasti ne „odpravijo“ lahko kakega nesposobnega učitelja, ali pa ga „odpravijo“ z jedne službe na slabšo (!) a če rečete Vi sami, da me z onim Vašim „zopetnim napadom“ kar „odpravite“, to gospodine kolega, to ste vendar malo „preoblastno“ rekli, da ne rečem „predomišljavo“. Vi govorite in pišete s svojega stališča, ki ni, da bi dejal: jedino pravo, jaz pa trdim na vse drugem temelji, kar rečem, lahko tudi dokazem, ter se ne dam tako z lepa „odpraviti“. Zapomnite si to, kolega in jedino le kolega, a nič — višjega! Ravno tako pripovedujete, da me je nekda „Edinosti“ urednik že dovolj dobro „odpravil“.

Za Boga, berite vendar tisto osodepolno „listnico uredništva“, s katero je tako jasno, določno pokazal na me, da je razumel vsakdo, kedor se je zanimal za Bolške razmere. No, berite pa potem tisto drugo „listnico“, kjer se upa trditi „Edinosti“ urednik, da me on ni izdajal, — in da sem se še le jaz ovadil. Pa, čemu bi govoril, saj je stvar očitno dovolj. Kar se pa tiče one druge „jako kočne“ zadeve, naj molčim; stvar je zaspala, — in gotovo ni vredno, da bi o njej še nadalje polemizovali; podal sem jo le za zgled. Svečano pa moram zopet zavračati urednika, da bi bil v kakej zvezi s kakimi dopisnicami — lanske jesen; za letošnjo sem sploh nekaj vedel, a za lanske prav nič. Da pa od

lanske jeseni ne simpatizujem s tem listom, to je naravno.

Zavračate me, da se dopis ni porodil za uredniško mizo ter pravite: „— — — ne, pisal sem ga „Jaz“, ki sem izpitan učitelj — — —.“ Prav, verujem Vam, a izrekel nesem nič nemogočega, marveč nekaj čisto naravnega; saj pišete tudi Vi „iz Trsta“, a ni ravno neobhodno treba, da ste tam ter Vas prav lahko brije kraška burja. Vprašam pa: ali sem primoran kaj tacega verovati? Kdo je ta „jaz“ — izpitan učitelj? Če mi rečete kaj tacega, je vendar neobhodno treba, da poveste svoje častno ime! Čemu mi jih naštevate le izza urednikovega hrbta? Li ne veste, kako je pisala ravno „Edinost“ v nekem dopisu prav „iz Kobarida“ s podpisom — Karol? Kukavice, je dejal, so taki ljudje; — in mož se je le za malo zmotil: ravno nad njim je bil nek — Škrjanček. V najinem slučaju pa bi morali povedati, kdo je neki ta, ki pravi, da je bil že bolj pogumen ter je povedal marsikaj, česar si jaz nesem upal. Lep pogum je to, da: saj vendar veste, kako me je zavrnil „Edinosti“ urednik, češ: iz njegovih ust ne zve živ krst nobene besede!

(Dajte prih.)

Domače stvari.

— (Imenovanja.) Konceptnimi praktikanti pri c. kr. deželni vladi so imenovani gg.: Egon baron Winkler, Josip Polak in Viljem Haas.

— (Gospod Anton Hrovatin,) župnik pri novem sv. Antonu v Trstu in častni kanonik dobil je v priznanje svojega zaslužnega delovanja naslov „cesarski svetnik“.

— (O ruskem carji) priobčilo je več listov brzojavke, da je ustrelil svojega pobočnika grofa Reuterna in čitali so se popisi z obširnimi podrobnostmi. Vse te vesti so izmišljene in treba vse, kar se tiska o ruskem carji, čitati s posebno previdnostjo, kajti v Londonu in v par drugih mestih ustanovile so se prave tovarne, ki dosledno trosijo laži o zdravju ruskega carja itd.

— (Kolera v Ljubljani.) Včeraj in danes niti v Mostah niti v prisilni delavnici nobenega novega slučaja. Pri onih 8 kaznjencih, ki so se včeraj bolne oglašili, pokazalo je opazovanje, da so vsi simulantje, ki neradi delajo in imajo vedno mnogo izgovorov, da se delu odtegnejo. Dosedanja opazovanja in preiskovanja so dognala, da so za kolero obbolele le osebe, ki imajo slab želodec, katár v želodci, sploh slabo prebavljajoči ljudje.

— (Prisotnost duha.) Predvčerajšnjim zvečer prišla je petletna hčerka trgovca R. na sv. Petra predmestji svetilnici, na tleh stoječi, preblizu, krilo se je unelo in zdajci bilo je dete vse v ognju. Dekli opazivši nezgodo, nesto si znali pomagati. K sreči pride isti hip osmošolec gosp. Karlovšek mimo, ter videč gorečo deklico, skoči v odprto vežo, pritise deklico k sebi in z rokama potlači in pogasi ogenj. Deklica je pač nekoliko opečena, a ne nevarno, pogumni nje rešitelj, kateremu izrekamo javno priznanje, je na rokah opečen.

— (Uradno izveštje o kolari.) Od polnoči 25. do polnoči 26. t. m. v Trstu v predmestjih 5 oseb za kolero zbolelo, v mestu in okolici 0. Umrla 1 oseba, izmed prej zbolelih 2. Dolej zbolelo 877 oseb, ozdravelo 300, pomrlo 541. Po deželi včeraj nihče za kolero zbolel.

— (Naučno ministerstvo) dovolilo je 1200 gl. za nove stroje v strokovni puškarski šoli v Borovljah.

— (K proračunu za 1887.) Za bodoče leto bode po državnem proračunu plačala: Štajerska 5,312.000 gl. neposrednega, 2,939.230 gl. užitnine. Koroska 1,405.700 gl. neposrednega, 527.060 gl. užitninskega davka, Kranjska pa 1,468.300 gl. neposrednega, 537.970 gl. užitninskega davka.

— (Maline zrele in v cvetji) nahajajo se na Gradu Ljubljanskem. Nek gospod prinesel nam je včeraj precejšen šopek zrelih malin in popolnem razvito cvetje. Bezeg na mnogih krajih tudi cvete.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 27. oktobra. „Standard“ je poizvedel: Bismarck je izjavil, da ko bi Rusija za prestol bolgarski, ki ne more izpraznjen ostati, ne hotela postaviti kandidata ali ga pa ne potrditi, bi tudi ne imela pravice protiviti

se zopetni izvolitvi Aleksandra, zlasti ker je sedaj dokazano, da njegova prisotnost ni bila prava ali glavna ovira bolgarsko-ruskemu sporazumljenju.

London 27. oktobra. Na shodu konservativnih društev v Bradfordu izjavil Churchill, da ni za svojega bivanja na kontinentu z nobeno oficijalno osebo v zadevi vnanje politike prišel v dotiko. Evropa je v prehodni dobi. Sedanji kritični položaj je prej nevaren drugih držav interesom, nego angleškim. Angleška se ne sme prenagliti, da bi že zdaj ukrenila določno postopanje, mirovna politika najboljše ugaja njenim interesom.

Niš 26. oktobra. V današnji seji skupščine prečitalo se je vladno naznanilo, da so zopet nastale prijateljske razmere z Bolgarsko, kar se je z odobravanjem vzelo na znanje. Skupščina ovrгла potem volitve Beligradskih poslancev. Razpisale se bodo nove volitve.

Krakovo 26. oktobra. Včeraj zvečer uničil grozen požar skoro sredi mesta ležečo Zielenievskega tovarno. Blizu stoječe poslopje hranilnično, 4 meščanske šole, vojaška kazina in tiskarna „Czasa“ bile v veliki nevarnosti.

Liverpool 26. oktobra. Velik požar uničil včeraj v Hormbydocks 5600 bal pavole in 30.000 vagonov žita.

Budimpešta 26. oktobra. V poslednjih 24. urah 9 oseb za kolero zbolelo, 10 umrlo.

Razne vesti.

* (O Bolgariji) priobčil je te dni Pariški „Matin“ jako žalostno sliko. Davki se ne uplačujejo, ker so kmetje večinoma obubožali. Letina je bila letos slaba, živina prodaja se za slepo ceno, prodajalnice trgovcev redkokdaj kakega kupca vidijo. Pri volitvah veliko volilcev ni glasovalo, nekateri poslanci dobili so samo 50 do 100 glasov. V selu Kotlovica dobil je ruski car 1250 glasov. Mej častniki je velik razpor. Jako smešno je temu nasproti, če današnja „Tagespost“ resno trdi, da so le nemški duh, nemška veda in nemška kultura Bolgare povzdignili. Kje pa je bila nemška kultura, ko so Turki po Bolgarski divjali in kdo je l. 1877/78 za Bolgare potegnil meč?

* (Preganjane piskrovezcev.) „Schlesische Zeitung“ javlja dne 20. t. m., da so kakih 12 piskrovezcev iz Ratibora v Oderberg nazaj zapodili, drugih 30 piskrovezcev so žandarmi nalovili in iz Annaberga nazaj v Avstrijo napotili. Malo-častno je za mogočno Nemčijo, da z ubogimi piskrovezci tako ravna in jim zavida preskromni njih zaslužek. Schiller je sicer pel „Raum für alle hat die Erde“, a on še ni poznal Bismarckove politike.

* („Adam in Eva“) zove se opereta, ki se sedaj v Parizu v „Nouveautés“-gledališču predstavlja. Gospa Theo predstavlja Evo in občinstvo jej v znamenje priznanja ne pošilja cvetic, ampak jabolka. Te dni dobila je celo celo jablano z jabolki v dar, a drevo je bilo toliko, da ga neso mogli spraviti v gledališče.

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotru, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastopja in franko dobi od pisatelja bivšega deželno-bramborskega batalijonskega zdravnika R. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—19)

Tujci:

26. oktobra.

Pri stani: Metzger z Dunaja. — Skalitzky iz Brna. — Töpfer z Dunaja. — Baldauf, Prinzhofer iz Gradca. — Löwenthal z Dunaja. — Kumer iz Ljubljane. — Hahn iz Reke. — Toman z Dunaja.

Pri stani: Löwy z Dunaja. — Stoček iz Prage. — Ronzoni, Mebus z Dunaja. — Stonitsch iz Linca. — Grof Apraxin iz Budimpešte.

Umrli so v Ljubljani:

21. oktobra: Lenka Oevirk, hišnega posestnika žena, 57 let, Kurja vas št. 21, za pljučnico. — Marija Basič, gostija, 64 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Stefan Bartel, godec, 56 let, Poljanski nasip št. 10, za otrpljenjem možgan. — Janez Pirc, krojač, 70 let, Hrenove ulice št. 3, za starostjo.

23. oktobra: Marija Kanoni, tovarniška delavka, 22 let, Poljanska cesta št. 53, za jetiko. — Marija Pirc, delavčeva hči, 7 mes., Dunajska cesta št. 23, za božjastjo. — Marjeta Buseti, delavčeva hči, 18 mes., Hradeškega vas št. 17, za jetiko. — Anton Praprotnik, črevljarjev sin, 11 dni, Hradeškega vas št. 19, za vnetjem grla.

24. oktobra: Janez Leskovic, kajzarjev sin, 27 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Emil Klauer, trgovec sin, 2½ let, Reseljeva cesta št. 1, za pljučnico. — Marija Vidmar, uradnikova žena, 40 let, Strmi pot št. 8, za jetiko. — Viktor Mazgon, pozamentirjev sin, 3 mes., Rožne ulice št. 5, za pljučnico.

26. oktobra: Jovana Dernovšek, mizarjeva hči, 4 leta, Trnovske ulice št. 1, za drisko.

V deželnej bolnici:

20. oktobra: Marija Velepčič, komisijonarjeva žena, 33 let, za srčno hibo.

21. oktobra: Urša Koželje, gostija, 85 let, za starostjo.

23. oktobra: Josip Pesme, delavec, 43 let, za jetiko. — Helena Dolinšek, dekla, 64 let, za nadubo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povenjen, kgr.	70
Rež,	4 87	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	25
Oves,	2 76	Mleko, liter	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 39	Telečje	58
Koruza,	4 71	Svinjsko	60
Krompir,	2 68	Koštrunovo	30
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	18
Fizol,	10	Seno, 100 kilo	2 68
Maslo,	90	Slama,	2 68
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh frišen,	64	" mehka, "	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. okt.	7. zjutraj	741.26 mm.	9.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	739.62 mm.	12.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.46 mm.	10.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 10.7°, za 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83	gld. 45	kr.
Srebrna renta	84	40	
Zlata renta	114	20	
5% marčna renta	100	50	
Akcije narodne banke	864	—	
Kreditne akcije	280	10	
London	125	15	
Srebro	—	—	
Napol.	9	88 1/2	
C. kr. cekini	5	91	
Nemške marke	61	25	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 132	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 169	
Ogrska zlata renta 4%	103	55	
Ogrska papirna renta 5%	92	70	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 118	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati, zast. listi	124	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	98	60	
Kreditne srečke	100 g	177	
Rudolfove srečke	10	18	
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	199	50	

Gostilnica za tujce

želi se v najem vzeti v Ljubljani.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. (782—3)

Išče se sposobnega (800—1)

kupčijskega učenca

za trgovino z mešanim blagom.

Angelo Casagrande v Ajdovščini.

Krepak deček,

kateri je izdelal dva realkina razreda, 14 let star, želi ustopiti kot učenec v kako trgovino z mešanim blagom.

Več iz prijaznosti pri upravništvu „Slov. Naroda“.

Vsi veščaki in učenjaki

zjedini so se v tem, da je

zdravilstveno parno ribje olje

najboljše olje te vrste. — Samo to parno ribje olje ima svoj neovrgljiv učinek, jedino samo to olje prenaša želodec brez težave; ker se uporabljajo pri njega izdelovanju le najsvežejša ribja jetra, iz kojih se s pomočjo parne vročine izceja čisto bledorumenno olje, popolnoma prosto vseh jedkih in gnilobnih tvarin. To parno ribje olje prodaja vedno sveže in najboljše baže

LEKARNA PICCOLI-jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajske cesti.

Cena steklenici 60 kr.

Častito občinstvo se prosi, da zahteva vedno le parno ribje olje, koje treba dobro razločevati od nižje vrste temnorumenega olja, ki se izdeluje iz bolj ali manj žarkih jeter in vsled svojih pokvarjenih organskih tvarin želodec zelo obtežuje in pokvari. (759—3)

Srečke zgradbe pre-Italjanske srečke ru-stolne bazilike, dečega križa,

Glavni dobiček 120.000 goldinarjev. Glavni dobiček 500.000 lir v zlatu.

Srečkanje 1. novembra. (797—2)

Prodajajo se natanko po kurzu. Ravno tako se tudi kupujejo in prodajajo vsakovrstni vrednostni papirji, srečke, zlati in srebrni denarji itd. pri

KORDIN & SCHMITT, Pred škofijo št. 4.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigarnicah knjžica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3 1/4 pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jezovi je za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravliti, podaja čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gornji omenjeni knjžici. Le-ta bode vsakemu ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjžico osebilo velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebrali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Št. 17.786.

Razglas.

Mestni magistrat naznanja, da bodo proračuni za 1887. leto:

1. o mestni blagajnici,
2. o mestni ubožni zakladi,
3. o zakladu meščanske bolnice in
4. o ustanovnih zakladah v smislu §. 65 prov.

obč. reda za Ljubljansko mesto od 24. oktobra do 7. novembra letos v magistratnem ekspeditu izpoloženi za javno pregledovanje in da lahko vsak svoje opazke o njih vsprejeti dá v zapisnik.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 23. oktobra 1886.

Župan: Grasselli.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškim ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

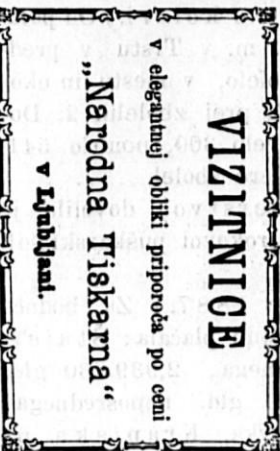
1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (802—1)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

Somenj v Cerknici

dné 2. novembra t. l., kateri je bil zaradi zdravstvenih ozirov prepovedan, je zopet dovoljen in se bo torej vršil navedenega dne.

Županstvo v Cerknici.

Naznanjam, da sem odprl

(783—3)

notarsko pisarno

v Mokronogu.

IVAN FISCHER, c. kr. notar.

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobiva se pri

(680—13)

OROSLAVU DOLENCU,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Posilja se tudi po pošti od 1 kilo naprej proti povzetji ali predplačilu.

Skušena štupa za živino po 50 kr.

Vspešna ozdravljenja, katera so vsled rabe te štupe po izbornih in vsestransko učinkujočih lastnostih dosegli živino-zdravniki in živinorejci, storila so, da ista volja za prvo zdravilo pri vseh boleznih vsakešne domače živine, ter se priporoča vsakemu gospodarju, naj to štupo ne rabi nedomo samo pri vseh notranjih živinskih boleznih, ampak jo mora vedno imeti doma pri rokah. Ozdravlja vse plučne bolezni goveje živine, kakor plučno gnilobo, kašelj in plučno vnetico prav temeljito. Pri napenjanju, grizenju, zabasanju, če se je več dá, kaže se kot prav dobro domače zdravilo. Pri redni perabi pomagala je štupa v največ slučajih gledé nalezljivih boleznij kot odvajajoče sredstvo. Ta živinska štupa je velike koristi za vse domače živali, sesalce. Krave, ki dajejo slabo mleko, dobé že v kratkem času izvrstno mleko. Dalje rabi za čiščenje živine, kadar teleti; telčki se vidno dobro redé, ako 8 dni dobivajo to štupo. Ta štupa za živino je skušeno kri čistilno zdravilo, ter odganja vse bolezenske snovi iz telesa.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznij, kašlja, plučnih in vratnih boleznij. Pospešuje prebavljenje, čisti kri, odvaja vsako zaslezenje in nečiste snovi skozi nos in po scálu jako močno in temeljito. Odpravlja tudi vse gliste, kakor hitro konj zboli na tej bolezni. Dalje ima tudi to lastnost, da živina zopet rada je, ako prej ni marala, ter vzdržuje konje, da so debeli, okrogli in ognjeni. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Dobiva se v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Zrebanje že v decembru.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. 11 samo 10 gld.

Glavni dobiček v gotovini

gld. 50. 00. 00. 00. gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(786—5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.